

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลป่าระกำ

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าระกำ ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลป่าระกำ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลป่าระกำและนายอำเภอปากพนัง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลป่าระกำ เรื่องสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าระกำตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลป่าระกำ

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อมหรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ หรือในรูปลักษณะใด ๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทหรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุมุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารรวมถึงวัตถุดิบอาหารสัตว์และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นสี

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จหรือจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม รวมทั้งสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มทุกชนิด

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำการประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง รวมทั้งสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มทุกชนิด

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

“หนังสือรับรองการแจ้ง”หมายความว่า หนังสือรับรองการแจ้งการจัดสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปำระก่า

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ห้ามผู้ใดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาด เว้นแต่จะได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๖ ความในข้อ ๕ ไม่ให้ใช้บังคับแก่การประกอบกิจการดังนี้

(๑) ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปำระก่า เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๕

(๒) ทำ ประกอบ ปูรง เก็บรักษาหรือสะสมอาหารเฉพาะผู้ขายของในตลาดผู้ได้รับใบอนุญาตที่จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๗ สถานที่จำหน่ายอาหาร กำหนดตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ เพื่อคำนวณค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่จำหน่ายอาหารมีลักษณะเป็นตึกแถวหรืออาคารอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้คำนวณพื้นที่บริเวณที่จำหน่ายอาหารทั้งหมดในอาคารนับจากขอบเขตผนังด้านในทุกชั้นที่ประกอบกิจการยกเว้นพื้นที่ซึ่งกันไว้เป็นสัดส่วนสำหรับใช้สอยเพื่อการอื่น

(๒) สถานที่จำหน่ายอาหารที่มีบริเวณให้คำนวณพื้นที่บริเวณภายใต้ตัวอาคารและรวมพื้นที่รอบอาคารที่ใช้สำหรับการค้าอาหารนั้นด้วยถ้าไม่มีขอบเขตที่แน่นอนให้คำนวณจากแนวเขตของพื้นที่ประกอบกิจการนั้น

(๓) สถานที่จำหน่ายอาหารที่มีอาคารเชื่อมติดกันให้คำนวณพื้นที่ประกอบกิจการรวมกันและมีใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งฉบับเดียวแล้วแต่กรณี ถ้าอาคารนั้นไม่เชื่อมติดถึงกันให้คำนวณพื้นที่แต่ละอาคารและแยกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งแห่งฉบับแล้วแต่กรณี

(๔) สถานที่จำหน่ายอาหาร ที่ตั้งอยู่ในอาคารใด ๆ ให้ใช้เลขที่ของอาคารนั้น โดยให้พิจารณาจากลักษณะพื้นที่ที่ประกอบการ ถ้าแยกเป็นสัดส่วนแต่ละแห่งไม่ว่าจะเป็นเจ้าของเดียวกัน หรือไม่ให้มีใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งแห่งฉบับแล้วแต่กรณี การคำนวณพื้นที่ให้คำนวณพื้นที่ประกอบกิจการกรณีอาคารใดซึ่งจัดห้องน้ำ ห้องส้วมแยกไว้ต่างหากจะไม่นับรวมพื้นที่ของห้องน้ำ ห้องส้วมนั้น

ข้อ ๘ สถานที่สะสมอาหาร กำหนดตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ เพื่อคำนวณค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่สะสมอาหารที่มีลักษณะเป็นตึกแถวหรืออาคารที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันที่มีการตั้งวางสินค้าอาหารเต็มพื้นที่ หรือวางสินค้าอาหารทั่วไปหลายจุด ให้คำนวณพื้นที่บริเวณที่ตั้งวางสินค้าอาหารทั้งหมดภายในอาคารนับจากขอบผนังด้านในทุกชั้นที่ประกอบกิจการรวมกับพื้นที่ห้องน้ำ ห้องส้วม ยกเว้นพื้นที่ซึ่งกันไว้เป็นสัดส่วนสำหรับใช้สอยเพื่อการอื่น

กรณีตั้งวางสินค้าอาหาร ไม่เต็มพื้นที่หรือตั้งวางที่จุดใดจุดหนึ่ง อาทิ ตู้แช่ โต๊ะชั้นวางสินค้าอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึง ให้คำนวณพื้นที่บริเวณที่ตั้งวางสินค้าอาหารนั้นรวมกับพื้นที่ห้องน้ำห้องส้วม และเปรียบเทียบกับพื้นที่ของอาคารทั้งหมด หากไม่มีพื้นที่เกินกึ่งหนึ่งของพื้นที่อาคารทั้งหมดให้คำนวณพื้นที่ของอาคารทั้งหมด

กรณีสถานที่ประกอบกิจการนั้นมีหลายห้องติดต่อกันกึ่งหนึ่งของพื้นที่ให้หมายถึงกึ่งหนึ่งของห้องที่วางสินค้าอาหารนั้น

(๒) สถานที่สะสมอาหารที่เป็นอาคารโกดังเก็บสินค้าที่มีอาคารโกดังหลายหลังแต่มีแต่เลขที่ของอาคารโกดังเลขที่เดียวและมีเจ้าของคนเดียว ให้คำนวณพื้นที่ของอาคารโกดังทั้งหมดรวมกับพื้นที่ของห้องน้ำห้องส้วมและออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งฉบับเดียวแล้วแต่กรณี

กรณีที่มีโกดังอาคารหลายหลัง มีเลขที่อาคารโกดังเลขที่เดียวแต่มีเจ้าของหลายเจ้าของ ให้คำนวณพื้นที่ของอาคารโกดังของแต่ละเจ้าของรวมกับพื้นที่ของห้องน้ำห้องส้วมและออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณีให้แต่ละเจ้าของ

กรณีที่มีอาคารหลายห้อง และมีเลขที่ของอาคารโกดังแต่ละหลัง ให้คำนวณพื้นที่ของอาคารโกดังแต่ละหลังรวมกับพื้นที่ของห้องน้ำห้องส้วม และออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณีแยกแต่ละโกดัง

กรณีที่มีเจ้าของสินค้าอาหารหลายเจ้าของอาคารโกดังนั้น ให้คำนวณพื้นที่ของสถานที่สะสมอาหารของแต่ละเจ้าของรวมกับพื้นที่ของห้องน้ำห้องส้วม และออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณีให้แต่ละเจ้าของ

ข้อ ๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทของสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามประเภทของอาหาร หรือตามวิธีการจำหน่ายเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งใช้ และดูแลรักษาสถานที่และสุขลักษณะของบริเวณที่ใช้จำหน่ายอาหาร ที่จัดไว้สำหรับอาหารบริโภค ที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือที่สะสมอาหาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและสะอาดอยู่เสมอ

(๒) ผนังและบริเวณที่ปรุงอาหารต้องใช้วัสดุถาวร แข็งแรง และมีผิวเรียบไม่ดูดซึมน้ำและทำความสะอาดได้ง่าย การจัดตั้งถังบรรจุก๊าซต้องตั้งอยู่ในที่ปลอดภัย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ในการประกอบ ปรง การเก็บ และบริโภคไว้ให้เพียงพอ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๔) จัดให้มีที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๕) จัดให้มีอ่างล้างมือที่ใช้การได้ดีและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ตลอดจนให้มีสบู่ล้างมือได้ตลอดเวลา

(๖) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ไม่ตั้งอยู่ในที่น้ำจะอันตรายแก่สุขภาพหรือแหล่งที่น้ำรังเกียจ เช่น ใกล้ชิดกับที่ฝังศพ ที่เก็บศพ ที่เผาศพ ที่ทิ้งหรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๘) พื้นที่ทำด้วยวัสดุถาวร และไม่มีน้ำขัง

(๙) จัดให้มีทางน้ำด้วยวัสดุถาวร เพื่อให้น้ำไหลลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อรับน้ำเสียได้อย่างสะดวกตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑๐) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ ณ จุดที่ทำการปรุงประกอบและจำหน่ายอาหารและต้องมีการระบายอากาศภายในร้านเพียงพอโดยมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ห้อง

(๑๑) จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะและมีจำนวนเพียงพอตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑๒) ถ้าจะขยายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ประกอบการค้าและทำให้สุขลักษณะเปลี่ยนแปลงไปด้วยแล้วจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๑๓) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่เหมาะสมจำนวนเพียงพอ และอยู่ในสภาพใช้ได้สะดวกเมื่อเกิดเพลิงไหม้ ตลอดจนต้องมีการตรวจสอบเครื่องดับเพลิงให้อยู่ในสภาพใช้ได้ทุกปี

(๑๔) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ถูกสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีระบบการระบายควันที่เกิดจากการปรุงอาหาร เช่น ปล่องระบายควันที่มีพัดลมดูดควัน และสูงเพียงพอที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ

(๒) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ และต้องใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคทำความสะอาดพื้นทุกอาทิตย์

(๓) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะต้องเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๔) รักษาส่วนให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๕) ถ้ามีสัตว์ที่จะฆ่าเป็นอาหารต้องแยกให้อยู่ในที่ที่เหมาะสม

(๖) จัดวางสิ่งของ เครื่องใช้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๗) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ถูกสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ กำหนดเวลาจำหน่ายอาหาร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเวลาจำหน่ายอาหารบางประเภทหรือชนิดใดโดยที่ระบุไว้ได้

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการต้องมีการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้จำหน่าย ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการต้องแต่งกายให้เรียบร้อย

(๒) ผู้จำหน่าย ปรุง และให้บริการอาหารต้องผ่านการตรวจสอบสุขภาพว่าไม่เป็นโรคติดต่อที่น่ารังเกียจ และต้องผ่านการทดสอบความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหาร

(๓) ห้ามผู้ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณี ทำการจำหน่าย ปรุง สะสมอาหารเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าตนเป็นโรคติดต่อ หรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อ

ข้อ ๑๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร ทำ ประกอบ ปรุง เก็บรักษา หรือสะสมอาหารตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะอุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ ต้องมีการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) การจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง วาง เก็บ สะสมอาหาร หรือการล้างภาชนะอุปกรณ์ต้องทำในที่สะอาด ซึ่งสูงกว่าพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และที่เก็บสะสมอาหารต้องป้องกันสัตว์นำโรคได้

(๒) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ใช้อย่างเพียงพอและคุณภาพเทียบเท่าน้ำประปา กรณีน้ำดื่ม เครื่องดื่ม น้ำผลไม้ ต้องสะอาดและควรเก็บไว้ในภาชนะที่มีการปกปิด มีทางรินน้ำเทออก หรือมีอุปกรณ์ที่มีด้ามจับโดยเฉพาะฝักสัดและตั้งไว้สูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๓) การเตรียมอาหารก่อนปรุง ต้องล้างให้สะอาดโดยเฉพาะฝักสัดและผลไม้ น้ำที่ใช้ปรุง ประกอบ แช่ล้างอาหารและภาชนะต้องใช้น้ำสะอาด

(๔) ใช้เครื่องปกปิดอาหารตลอดจนภาชนะที่ใช้สำหรับ ประกอบ ปรุง เก็บรักษา หรือสะสมอาหาร ให้ป้องกันฝุ่นละอองและสัตว์นำโรคได้ปกปิดให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๕) ใช้ภาชนะที่สะอาดสำหรับใส่และปรุงอาหารโดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ ในส่วนของน้ำแข็งที่ใช้บริโภคต้องสะอาด ควรเก็บในถังหรือกระติกที่มีการปกปิด มีอุปกรณ์คีบหรือตักโดยเฉพาะไม่นำอาหารหรือสิ่งของอื่นเช่นแช่ปนกับน้ำแข็งเพื่อการบริโภค

- (๖) ห้ามนำภาชนะที่ทำด้วยสังกะสีหรือตะกั่วต้มอาหารที่มีเกลือปนอยู่ด้วย
- (๗) ห้ามขายอาหารอันเป็นการไม่ปลอดภัยแก่ผู้บริโภค
- (๘) ภาชนะที่บรรจุหรือใส่เครื่องปรุงรสต่าง ๆ ต้องใช้วัสดุที่ออกแบบที่ถูกต้องหลักสุขาภิบาลอาหารและปลอดภัย
- (๙) ภาชนะที่ใช้แล้วต้องล้างและเก็บให้ถูกต้องหลักสุขาภิบาลอาหารส่วนภาชนะประเภทใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ห้ามนำกลับมาใช้อีก
- (๑๐) ไม่ขายอาหารให้ผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อที่มีสภาพน่ารังเกียจบริโภคในสถานที่ได้รับอนุญาต
- (๑๑) เนื้อสัตว์ที่มีไว้ขาย ทำ ประกอบ ปรุงอาหาร ต้องผ่านการตรวจจากสัตวแพทย์และเก็บในภาชนะปกปิด
- (๑๒) ห้ามนำสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข หรือแมว เข้ามาในสถานที่ประกอบอาหาร
- (๑๓) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้งงดเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมแก่สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารนั้น ทั้งนี้ การงดเว้นหรือผ่อนผันจะต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือต่อสภาพแวดล้อมในพื้นที่
- ข้อ ๑๖ ผู้ใดประสงค์ขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด ให้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สอ.๒ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้
- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
 - (๓) ใบรับรองแพทย์
 - (๔) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคลในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล
 - (๕) หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งด้วยตนเอง
 - (๖) สำเนาหลักฐานการอนุญาตหรือหลักฐานอื่นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้
 - (๗) สำเนาหลักฐานอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลประก้ากำหนดเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกใบรับแจ้งแก่ผู้แจ้งเพื่อเป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งได้ชั่วคราวในระหว่างเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมิได้ออกหนังสือรับรองการแจ้ง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอรับหนังสือรับรองการจ้างถ้าการจ้างเป็นไปโดยถูกต้องให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการจ้างให้ผู้จ้างภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามแบบ สอ.๔

ในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการจ้าง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้จ้างหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการจ้างปฏิบัติเป็นเฉพาะรายก็ได้

ในกรณีที่การจ้างไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้จ้างทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง ถ้าผู้จ้างไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่รับแจ้งจากพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การจ้างของผู้จ้างเป็นอันสิ้นสุดแต่ถ้าผู้จ้างได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการจ้างภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ถ้าผู้จ้างมิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้จ้างจะได้บอกเลิกการกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหกค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการจ้าง ต้องแสดงหนังสือรับรองการจ้างไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ดำเนินกิจการนั้น ผู้ได้รับหนังสือรับรองการจ้างต้องจัดสถานที่และปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่หนังสือรับรองการจ้างสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการจ้างยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือรับรองการจ้างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบ สอ.๙ การขอรับใบแทนหนังสือรับรองการจ้างให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจในพื้นที่หนังสือรับรองการจ้างสูญหาย หรือ ถูกทำลาย กรณีหนังสือรับรองการจ้างสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) หนังสือรับรองการจ้างเดิม กรณีชำรุด

(๓) หลักฐานอื่น ๆ ตามข้อ ๑๖ ใบแทนหนังสือรับรองการจ้างให้ใช้ตามแบบ สอ.๑๐

ข้อ ๑๙ ผู้จัดจ้างตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารประสงค์ที่จะเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินงานกิจการให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันก่อนการเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินงานกิจการตามแบบ สอ.๑๑ หรือ แบบ สอ.๑๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการใดดำเนินการตามที่ระบุไว้ในข้อบัญญัตินี้โดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๖ และเคยได้รับโทษตามข้อบัญญัตินี้ เพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินการ

โดยมิได้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่งยังฝ่าฝืนดำเนินการต่อไปโดยมิได้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทราบให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๖ ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งห้ามการดำเนินการนั้นตาม เวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปีก็ได้

ข้อ ๒๑ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ ผู้แจ้งหรือผู้ดำเนินการทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้ง หรือคำสั่งโดยทาง ไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือนั้นไว้ที่เปิดเผยเห็นง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ที่ต้องรับ หนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ผู้ใดประสงค์ขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือ พื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สอ.๑ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) ใบรับรองแพทย์

(๔) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของ ผู้แทนนิติบุคคลในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล

(๕) หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นขอใบอนุญาตด้วยตนเอง

(๖) สำเนาหลักฐานการอนุญาตหรือหลักฐานอื่นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

(๗) สำเนาหลักฐานอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลปาระกำหนด

ข้อ ๒๓ เมื่อได้รับคำขอใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ ให้พนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้อนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และ กรณีจำเป็นให้ส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่ สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่ กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่เหตุจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตได้ หรืออาจยังไม่มีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ตามกำหนดเวลาในวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบก่อนสิ้น กำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ขยายเวลาไปแล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลประกำตามแบบ สอ.๓ การต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุตามแบบ สอ.๕ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการขอต่อใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่จะเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินการตามแบบ สอ.๑๑ หรือแบบ สอ.๑๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตในกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกและก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตมิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ ผู้ได้รับอนุญาตต้องจัดสถานที่และปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายถูกทำลายหรือชำรุด ให้ผู้ได้รับอนุญาตยื่นใบคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบ สอ.๗ การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจในพื้นที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุด

(๓) หลักฐานอื่น ๆ ตามข้อ ๒๒ ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบ สอ.๘

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหารไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุต้องสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและใบเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานที่ทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๒ ใบอนุญาตประกอบกิจการที่ออกก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้บังคับใช้ และจะต้องได้รับใบอนุญาตหรือต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น และเมื่อใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุหากผู้รับใบอนุญาตยังประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการแจ้งเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งหรือขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ก่อนการดำเนินกิจการแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลปาระก้า

ข้อ ๓๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลปาระก้าเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ประเทือง ทองมี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปาระก้า

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำขออนุญาตจัดการบริหารส่วนตำบลป่าระกำ
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๕

ลำดับที่	พื้นที่ประกอบอาหาร	ค่าธรรมเนียม ฉบับละ (บาท/ปี)
๑	<u>หนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร</u> ๑.๑ พื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร ๑.๒ พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕ ตารางเมตร ๑.๓ พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๕ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ๑.๔ พื้นที่ประกอบการเกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๑.๕ พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๘๐๐ ๙๐๐
๒	<u>ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและที่สะสมอาหาร</u> ๒.๑ พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ๒.๒ พื้นที่ประกอบการเกิน ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐